

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

Numer powiadomienia : 2026/0458/BE (Belgium)

Projekt dekretu zmieniającego dekret z dnia 27 marca 2009 r. w sprawie radiofonii i telewizji w odniesieniu do ochrony małoletnich w zakresie usług pośrednictwa, które mogą mieć wpływ na ich rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny

Data otrzymania : 28/08/2026

Koniec zawieszenia : 01/12/2026 (withdrawn)

Message

Wiadomość 001

Informacja od Komisji - TRIS/(2026) 2390

dyrektywa (UE) 2015/1535

Powiadomienie: 2026/0458/BE

Powiadomienie o projekcie tekstu przez państwo członkowskie

Notification - Notificación - Notifizierung - Нотификация - Oznámení - Notifikation - Γνωστοποίηση - Notificación - Teavitamine - Ilmoitus - Obavijest - Bejelentés - Notifica - Pranešimas - Paziņojums - Notifika - Kennisgeving - Zawiadomienie - Notificação - Notificare - Oznámenie - Obvestilo - Anmälan - Fógra a thabhairt

Does not open the delays - N'ouvre pas de délai - Kein Fristbeginn - Не се предвижда период на прекъсване - Nezahajuje prodlení - Fristerne indledes ikke - Καμμία έναρξη προθεσμίας - No abre el plazo - Viivituste perioodi ei avata - Määräaika ei ala tästä - Ne otvara razdoblje kašnjenja - Nem nyitja meg a késéset - Non fa decorrere la mora - Atidējimai nepradedami - Atlikšanas laikposms nesākas - Ma jiftaħ il-perijodi ta' dewmien - Geen termijnbegin - Nie otwiera opóźnień - Não inicia o prazo - Nu deschide perioadele de stagnare - Nezačína oneskorenia - Ne uvaja zamud - Inleder ingen frist - Ní osclaíonn sé na moilleanna

MSG: 20262390.PL

1. MSG 001 IND 2026 0458 BE PL 28-08-2026 BE NOTIF

2. Belgium

3A. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie

Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid - Dienst Verbindingsbureau - BELNotif

NG III - 2de verdieping

Koning Albert II-laan, 16

B - 1000 Brussel

be.belnotif@economie.fgov.be

3B. Vlaamse Gemeenschap

Departement Cultuur, Jeugd en Media

Team Media en Film

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

4. 2026/0458/BE - SERV30 - Media

5. Projekt dekretu zmieniającego dekret z dnia 27 marca 2009 r. w sprawie radiofonii i telewizji w odniesieniu do ochrony małoletnich w zakresie usług pośrednictwa, które mogą mieć wpływ na ich rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny

6. Niniejszy projekt dekretu dotyczy ochrony małoletnich i wprowadza wiek 13 lat jako próg dostępu do usług pośrednictwa, które mogą mieć wpływ na ich rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny

7.

8. Niniejszy projekt dekretu wprowadza ograniczenie dostępu małoletnich w wieku poniżej 13 lat do niektórych usług pośrednictwa, które mogą mieć szkodliwy wpływ na ich rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny.

Rząd flamandzki ustanawia wyczerpujący wykaz usług pośrednictwa, do których ma zastosowanie limit wieku.

Rozporządzenie jest oparte na ryzyku. Przy sporządzaniu i aktualizowaniu wykazu uwzględnia się charakter i szczególne cechy usługi, zamierzone lub rzeczywiste wykorzystanie, zakres i bazę użytkowników, konkretne zagrożenia dla małoletnich oraz środki ochrony podjęte przez dostawcę. Jest to zgodne z kryteriami określonymi w wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie art. 28 aktu o usługach cyfrowych.

Stwierdzenie przez właściwy organ nadzorczy na podstawie aktu o usługach cyfrowych, że dana usługa nie spełnia wymogów art. 28 ust. 1, może stanowić podstawę do umieszczenia tej usługi w wykazie. Ponadto w celu oceny ryzyka rząd flamandzki może wziąć pod uwagę między innymi orzeczenia sądowe, badania naukowe i uzasadnione opinie organizacji eksperckich. Procedura umieszczenia w wykazie nie stanowi odrębnego postępowania egzekucyjnego w ramach aktu o usługach cyfrowych.

Projekt określa obowiązujący próg wieku, ale nie ma na celu wprowadzenia – w uzupełnieniu do aktu o usługach cyfrowych – oddzielnego flamandzkiego systemu obowiązków dotyczących kontroli wieku lub weryfikacji. Sposób, w jaki dostawcy weryfikują wiek użytkowników, nadal podlega zharmonizowanym ramom prawnym na szczeblu europejskim, w szczególności art. 28 aktu o usługach cyfrowych oraz opartym na nim wytycznym Komisji Europejskiej. W niniejszych wytycznych określono wymogi dotyczące między innymi skuteczności, proporcjonalności, prywatności i minimalizacji danych, a także wyraźnie przewidziano weryfikację wieku w przypadkach, gdy przepisy krajowe ustanawiają minimalny wiek dla niektórych kategorii internetowych usług mediów społecznościowych.

Nadzór nad przestrzeganiem aktu o usługach cyfrowych nadal będzie zorganizowany w całości zgodnie z rozdziałem IV tego aktu. Art. 28 podlega przepisom dotyczącym jurysdykcji określonym w art. 56. Komisja Europejska zachowuje wyłączne uprawnienia w odniesieniu do dodatkowych obowiązków określonych w art. 34 i 35 dotyczących bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych.

Projekt zawiera również niezbędne przepisy dotyczące przetwarzania i bezpieczeństwa danych osobowych w kontekście sporządzania wykazu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679.

9. Środek ten ma na celu lepszą ochronę dzieci poniżej 13 roku życia przed ryzykiem związanym z niektórymi usługami pośrednictwa internetowego. W 2025 r. belgijska Najwyższa Rada ds. Zdrowia zbadała wpływ korzystania z ekranów i mediów społecznościowych na podstawie multidyscyplinarnego przeglądu literatury. Rada podkreśla, że skutki te są zazwyczaj łagodne lub umiarkowane i w dużym stopniu zależą od kontekstu, a także że media cyfrowe mogą przynosić korzyści. Jednocześnie wskazuje ona konkretne zagrożenia, takie jak zaburzenia snu, problematyczne korzystanie z internetu, cyberprzemoc, uwodzenie dzieci w sieci oraz narażenie na szkodliwe treści, na które małe dzieci są szczególnie podatne.

Decyzja o ustaleniu wieku na 13 lat jest zgodna z tą opinią ekspertów. Większość zaangażowanych ekspertów, którzy opowiadają się za wprowadzeniem ograniczeń wiekowych, zaleca ustalenie minimalnego wieku na 13 lat w przypadku platform innych niż czatowe, a następnie stopniowe rozszerzanie dostępu pod warunkiem zapewnienia nadzoru rodzicielskiego, edukacji medialnej i opieki.

Konieczność wprowadzenia tego środka wynika częściowo z faktu, że małe dzieci mają dostęp do mediów społecznościowych. Chociaż większość platform przewiduje w swoich warunkach minimalny wiek na poziomie 13 lat, wydaje się, że w rzeczywistości ten limit wieku ma ograniczony wpływ. Dane Medianest za rok 2025 wskazują, że według

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

84 % rodziców ich dziecko założyło swoje pierwsze konto w mediach społecznościowych przed ukończeniem 13 lat, a średni wiek w momencie założenia konta wynosił 10 lat i 3 miesiące.

Obowiązujące przepisy europejskie zawierają już istotne obowiązki w zakresie ochrony małoletnich. Art. 28 aktu o usługach cyfrowych nakłada na platformy internetowe dostępne dla małoletnich obowiązek podjęcia odpowiednich i proporcjonalnych środków ochronnych, ale sam w sobie nie określa jednolitego minimalnego wieku uprawniającego do dostępu. Podobnie belgijski limit wieku wynoszący 13 lat, określony w art. 8 RODO, nie stanowi ogólnego limitu wieku uprawniającego do dostępu, lecz odnosi się do zdolności osoby małoletniej do samodzielnego wyrażenia zgody na przetwarzanie danych osobowych. Projekt ustanawia zatem wyraźny ustawowy limit wieku.

Celowo nie zdecydowano się na całkowity zakaz korzystania z mediów społecznościowych ani na podwyższenie limitu wieku do 15 lub 16 lat. Ograniczenie dostępu dotyczy wyłącznie dzieci poniżej 13 roku życia oraz wyłącznie usług ujętych w wyczerpującym wykazie sporządzonym na podstawie konkretnych zagrożeń z nimi związanych. Usługa, która zapewnia wystarczająco bezpieczne środowisko internetowe za pomocą odpowiednich środków ochrony, nie zostanie włączona do wykazu lub może zostać z niego usunięta. Dzięki temu unikniemy sytuacji, w której usługi o różnych profilach ryzyka będą traktowane jednakowo.

Środek ten stanowi również część szerszego podejścia obejmującego umiejętność korzystania z mediów, wsparcie rodziców, podnoszenie świadomości oraz egzekwowanie przepisów. Uwzględniono również maksymalną harmonizację przewidzianą w akcie o usługach cyfrowych. Flandria określa normę wieku, ale nie tworzy odrębnego krajowego systemu obowiązków technicznych lub obowiązków w zakresie należytej staranności w odniesieniu do weryfikacji wieku. Sposób, w jaki dostawcy usług stosują zasady weryfikacji wieku, pozostaje regulowany art. 28 aktu o usługach cyfrowych i wytycznymi Komisji Europejskiej. W rezultacie unika się wprowadzania dodatkowych krajowych wymogów technicznych, a wpływ na transgraniczny ruch usług jest ograniczony.

Środek ma zatem na celu znalezienie równowagi między ochroną zdrowia, bezpieczeństwa i rozwoju małych dzieci, ich prawem do uczestnictwa w życiu cyfrowym, ochroną danych osobowych i swobodnym przepływem usług na rynku wewnętrznym.

9a. Środek ten ma na celu ochronę zdrowia, bezpieczeństwa oraz rozwoju fizycznego, psychicznego i moralnego małoletnich przed zagrożeniami wynikającymi z niektórych usług pośrednictwa internetowego. Należą do nich: narażenie na szkodliwe lub nieodpowiednie ze względu na wiek treści, cyberprzemoc, uwodzenie dzieci w sieci, problematyczne lub uzależniające stosowanie oraz mechanizmy projektowe zachęcające do długotrwałego stosowania.

Środek ten opiera się na badaniach naukowych i opiniach ekspertów. W 2025 r. belgijska Najwyższa Rada ds. Zdrowia dokonała przeglądu dostępnych dowodów naukowych na podstawie multidyscyplinarnego przeglądu literatury, częściowo zgodnie z metodyką GRADE. Rada stwierdziła, że skutki korzystania z ekranów i mediów społecznościowych są zwykle łagodne lub umiarkowane i w dużym stopniu zależą od kontekstu. Wpływ ten określają między innymi treść, wygląd platformy, kontekst stosowania oraz cechy indywidualne użytkownika. Jednocześnie zidentyfikowano konkretne zagrożenia, w tym cyberprzemoc, uwodzenie dzieci w sieci, szkodliwe treści, zaburzenia snu oraz problematyczne korzystanie z internetu, na które małe dzieci i młodzież są szczególnie narażone.

Wyniki te przemawiają raczej za wprowadzeniem ukierunkowanych środków niż środków o charakterze ogólnym. Projekt nie nakłada żadnych ograniczeń dostępu na wszystkie usługi cyfrowe lub usługi pośrednictwa. W wyczerpującym wykazie mogą znaleźć się wyłącznie usługi, które – ze względu na swój charakter, cechy, sposób stosowania, zakres oraz konkretne zagrożenia – zostały uznane za mogące negatywnie wpływać na rozwój małoletnich. Uwzględnione zostaną również istniejące środki ochrony stosowane w ramach danej usługi. Usługa, która zapewnia wystarczająco bezpieczne środowisko internetowe, nie zostanie włączona do wykazu lub może zostać z niego usunięta.

Za wyborem wieku 13 lat przemawiają również opinie ekspertów. Mówiąc dokładniej, większość zaangażowanych ekspertów opowiada się za wprowadzeniem limitu wieku wynoszącego 13 lat w przypadku platform innych niż czaty, a następnie za stopniowym wprowadzaniem tych platform pod nadzorem.

Wreszcie, środek ten stanowi część szerszego podejścia obejmującego umiejętność korzystania z mediów, wsparcie rodziców, egzekwowanie przepisów oraz odporność cyfrową. Dzięki temu cel jest realizowany w sposób spójny i systematyczny (zob. plan działania „Bezpieczne korzystanie z internetu”).

9b. Środek ten może mieć wpływ na transgraniczne świadczenie usług online poprzez zobowiązanie dostawców usług do

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

uwzględnienia limitu wieku wynoszącego 13 lat dla zainteresowanych użytkowników. Ograniczenie to nie uniemożliwia jednak oferowania tych usług lub korzystania z nich w wymiarze transgranicznym przez osoby w wieku 13 lat i starsze. Ponadto ma ono zastosowanie wyłącznie do grupy usług wybranych na podstawie analizy ryzyka.

Obowiązujące przepisy zapewniają już znaczną ochronę, ale nie określają ogólnego minimalnego wieku wynoszącego 13 lat, od którego można korzystać z takich usług. Art. 28 aktu o usługach cyfrowych nakłada na platformy internetowe dostępne dla małoletnich obowiązek wdrożenia odpowiednich i proporcjonalnych środków ochronnych. Natomiast belgijski wiek 13 lat, określony w art. 8 RODO, odnosi się do zdolności do samodzielnego wyrażenia zgody na przetwarzanie danych osobowych i nie stanowi ogólnego limitu wieku uprawniającego do dostępu. Wiek 13 lat określony w warunkach korzystania z usług wielu platform jest przede wszystkim wyborem umownym.

Ponadto praktyka pokazuje, że skuteczność takich zobowiązań umownych jest ograniczona. Dane Medianest za rok 2025 wskazują, że według 84 % rodziców ich dziecko założyło swoje pierwsze konto w mediach społecznościowych przed ukończeniem 13 lat, a średni wiek w momencie założenia konta wynosił 10 lat i 3 miesiące. Najwyższa Rada ds. Zdrowia zauważa również, że wiele dzieci korzysta z tych platform na długo przed ukończeniem 13. roku życia oraz że istniejące środki weryfikacji wieku są nieodpowiednie.

Rozważano mniej restrykcyjne środki, które nadal stanowią część tej polityki, w tym edukację medialną, działania uświadamiające, wsparcie dla rodziców oraz działania mające na celu zapewnienie bezpieczniejszego projektu platform. Najwyższa Rada ds. Zdrowia podkreśla, że ograniczenie wiekowe nie powinno być traktowane jako środek działający w izolacji, i opowiada się za połączeniem działań profilaktycznych i edukacyjnych, wsparcia oraz odpowiedzialności platform. Jednocześnie eksperci opowiadający się za wprowadzeniem limitu wieku twierdzą, że sama opieka rodzicielska i edukacja medialna nie są w stanie w pełni zrekompensować szkód dla rozwoju związanych z wczesnym kontaktem z takimi treściami.

Aby zminimalizować ograniczenia na rynku wewnętrznym, podjęto decyzję, aby nie wprowadzać ogólnego ograniczenia dostępu do mediów społecznościowych ani nie podnosić limitu wieku do 15 lub 16 lat. Środek ma zastosowanie wyłącznie do dzieci w wieku poniżej 13 lat i wyłącznie do usług, w przypadku których szczególne zagrożenia uzasadniają ograniczenie dostępu. Jest to środek bardziej ukierunkowany niż jednolite ograniczenie dotyczące całej kategorii usług internetowych.

9c. Przy opracowywaniu tego środka uwzględniono zarówno znaczenie ochrony małoletnich, jak też potencjalny wpływ na udział w życiu cyfrowym i transgraniczny przepływ usług.

Dowody naukowe nie uzasadniają jednak ogólnej negatywnej oceny mediów społecznościowych. Najwyższa Rada ds. Zdrowia wyraźnie podkreśla, że skutki te są na ogół łagodne lub umiarkowane i zależą od kontekstu oraz że media cyfrowe mogą również przynosić korzyści, w tym w zakresie kontaktów społecznych, uczenia się, kreatywności i dostępu do informacji. W związku z tym Rada ostrzega przed stosowaniem uniwersalnego podejścia i zwraca uwagę, że ryzyko różni się w zależności od platformy, treści, kontekstu oraz wsparcia ze strony rodziców.

Właśnie z tego powodu zaproponowany środek ma ograniczony zakres. Nie ma ogólnego zakazu korzystania z mediów społecznościowych ani internetu. Ograniczenie dostępu dotyczy wyłącznie dzieci poniżej 13. roku życia oraz usług wymienionych w wyczerpującym wykazie sporządzonym na podstawie szczegółowej oceny ryzyka. Jeżeli usługa zapewnia wystarczające środki ochrony, umieszczenie jej w wykazie nie jest właściwe lub może ona zostać z niego usunięta. Zmniejszy się również obciążenie administracyjne dla dostawców związane z weryfikacją wieku. Projekt określa obowiązujący limit wieku, ale nie ustanawia odrębnego flamandzkiego systemu obowiązków dotyczących kontroli lub weryfikacji wieku. Uwzględnia to zasadę maksymalnej harmonizacji, na której opiera się akt o usługach cyfrowych: w kwestiach zharmonizowanych na mocy tego aktu na dostawców nie nakłada się żadnych dodatkowych obowiązków krajowych.

Sposób, w jaki dostawcy usług weryfikują wiek użytkowników, nadal podlega zatem ramom prawnym na szczeblu europejskim, w szczególności art. 28 aktu o usługach cyfrowych oraz opartym na nim wytycznym Komisji Europejskiej. W projekcie nie określono żadnej konkretnej metody technicznej i nie wymaga się stosowania dokumentu tożsamości, identyfikacji elektronicznej, krajowego numeru rejestracyjnego ani żadnych innych szczególnych środków identyfikacji. Wytyczne europejskie wymagają, aby metody weryfikacji wieku były m.in. dokładne, rzetelne, solidne, nieinwazyjne i niedyskryminujące.

Środek krajowy ogranicza się zatem do przyjęcia limitu wieku i pozostawia obowiązki techniczne oraz obowiązki w zakresie należytej staranności związane z jego wdrożeniem zharmonizowanym ramom europejskim. Zapobiega to

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

wprowadzeniu dodatkowych krajowych wymogów technicznych, a tym samym zmniejsza również potencjalną barierę dla transgranicznego świadczenia usług.

W świetle tych ograniczeń nie uznaje się, aby wpływ na świadczenie usług był nadmierny w stosunku do realizowanego celu ochrony. Potencjalna szkoda wynikająca z beczynności polega na tym, że małe dzieci nadal miałyby dostęp do usług, na które są szczególnie narażone z punktu widzenia rozwoju. Natomiast potencjalna bariera rynkowa jest ograniczona przez niski limit wieku, podejście oparte na selektywnym wykazie, dynamiczną ocenę oraz dostosowanie do istniejącego prawodawstwa europejskiego.

10. Numery lub tytuły tekstów podstawowych:

11. Nie

12.

13. Nie

14. Nie

15. Nie

16.

Aspekty TBT: Nie

Aspekty SPS: Nie

Komisja Europejska

Punkt kontaktowy Dyrektywa (UE) 2015/1535

e-mail: grow-dir2015-1535-central@ec.europa.eu